

Abstrakt

Práce se zabývá vývojem kresby v německy mluvících zemích od počátků 15. století, kdy ještě doznívaly pozdně gotické tradice, dále obdobím manýrismu v 16. století, až do 1. poloviny 17. století, ve kterém již nastupoval barokní umělecký směr.

Úvodní kapitola se věnuje stavu dosavadního bádání, jenž se odehrával a stále odehrává zejména mezi německými badateli. V Čechách se mu věnovala ve své kandidátské práci v roce 1969 Eliška Fučíková, po té se tématu dotkl Pavel Preiss, v současné době Lubomír Slavíček. Další kapitola se zabývá technikou kresby v těchto obdobích se zřetelem na perokresbu obvyklou v Německu a následuje shrnutí typických znaků německé kresby, která se většinou vyznačovala oproti soudobé italské kresbě větší uzavřeností a pevností objemu.

Část o zastoupení německé kresby v českých sbírkách je věnována jednak provenienci kreseb a z toho vyplývající obsah muzejních sbírek v českých zemích, jenž poměrně dobře zastupuje vývoj sledovaného tématu, ačkoliv zde citelně chybí listy Albrechta Dürera.

Základní korpus práce pak sleduje prostřednictvím okruhů vývoj kresby v německy mluvících oblastech ilustrovaný příklady nacházející se ve veřejných sbírkách.

Lze se opřít o několik velmi kvalitních listů z 1. poloviny 15. století, dále jsou k dispozici kresby z 2. poloviny 15. století. Tvorbu významného mistra tohoto období Martina Schongauera je doložen kresbami z jeho okruhu nebo dobovými – dílenskými kopiemi. Největší prostor je věnován vývoji německé kresby v 16. století. Přes absenci Dürerových děl bylo možné vytvořit poměrně plynulý vývojový přehled umění kresby z 1. poloviny 16. století, který je možné ilustrovat prostřednictvím prací Hanse Baldunga zv. Grien, Hanse Holbeina st., 6 Josta Ammana nebo Jörga Breue a řady dalších autorů na Dürera více či méně navazujících.